

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignvm Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiae

In Qvinque Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

Episcopatus de littera M. cap. XLVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38372

& propagatam usque ad uallem Iosaphat, sepulchrum matris Domini, ubi & in quo Geiduinus Monachus Cluniacensis, illius sanctissimi Monasterij Abbas exiit. Sortita est etiam hæc Cluniacensis ecclesia cum Monachis & fratribus habitantibus in sancto monte Thabor, ubi transfiguratus est Dominus confraternitatem; sicut legitur in 2. libro Epistolarum S. Petri Abb. Clun. cap. 44. *Hæc ille.*

Episcopatus de litera M.

Cap. XLVII.

Marinenses, in Gallia.

D. VILHELMVS de Estouteuilla, Gallus, Monachus & Prior S. Martini de Campis Parisijs, deinde Episcopus Marinensis, postmodum meritis suis exigentibus, Andegauensis, & Biterensis, & S. R. E. Card. factus est anno 1439. *Panuinus in Epitome.*

Marsicani in terra Laboris, sub Archiepiscopo Salernitano.

D. IOANNES, Monachus S. Trinitatis Cauæ. *Tabule Cauenses.*

D. Ioannes alter, Monachus S. Trinitatis Cauæ. *Tabule Cauenses.*

D. Iacobus, Monachus Casinensis, Floruit anno Domini 1320.

Donnus Placidus Romanus in Hist. Casin. MS. in Odone Patriarcha.

Maurianenses, in Sabaudia, sub Taurinensi Archiepiscopo.

D. LVDVICVS de Varambone, Monachus Ord. S. Benedicti, Sorbonæ Parisinæ Doctor, ob singularem doctrinam Episcopus consecratus; postmodum in Concilio Basileensi Cardinalis renunciatus à Felice V. Antipapa; declaratus est deinde legitimus Cardinalis à Nicolao Papa V. anno 1449. *Tritemius, lib. 4. c. 30. & alij.*

Megarenses.

D. ANDREAS, Hispanus, Monachus, Ord. S. Benedicti, & S. R. E. Penitentiarius, ob Iuris Pontificij peritiam Megarensis Episcopus electus; Ciuitatis postmodum, & Aiatensis Episcopatus promeruit, & demum S. R. E. Cardinalis renunciatus est. *Tritemius, libro 4. cap. 43.*

Meldenses, in Gallia, sub Senonensi Archiepiscopo.

19 S. VVALPERTVS, siue Vualbertus, frater S. Pharonis, Burgundus, Gallus, Hagnerici Comitis filius, Monachus, & Abbas tertius Monasterij Luxoniensis, uir doctus, & sanctus, creatus est Episcopus circa annum Domini 612. præfuit annis 8. & sanctitate clarus migravit

anno

anno 620. die secundo Maij. *Trittemius, lib. 4. c. 137. & alij.*
 20. S. Pharo, S. Vvalperu frater, Monachus Luxouienſis, fratri in
 regimine ſuccedens anno 620. in omni ſanctitate populum, & Ec-
 cleſiam ſibi commiſſam gubernauit annis 66. & plenus dierum in
 Domino obdormiuit anno Chriſti 686. 5. calendas Nouembris.

Trittemius, lib. 4. cap. 139.
 21. S. Hildeuertus, ſeu Hildenutus, uel Hildemitus, Monachus
 Luxouienſis, ob ſingularẽ pietatem, & religionem, Pharoni ſurro-
 gatus anno 686. cum annis aliquot laudabiliter præſuiſſet, obiit die
 ſeptimo calendas Iunij, inter ſanctos à morte translatus. *Tritte-
 mius. libr. 4. cap. 141.*

69. D. Durandus, Monachus cuiuſdam cœnobij in Gallia, Ordinis
 D. Benedicti, Episcopus 69. creatus. Floruit circa ann. Do. 1250.
Belforeſtius in catalogo Episcoporum Meldenſium.

80. D. Ioannes de Crefſi, Picardus, Gallus, Monachus Ordinis S.
 Benedicti, & Episcopus Meldenſis, poſtmodum à Cœleſtino Papa V.
 Cardinalis pronunciatuſ anno 1294. Obijt Auinione ann. 1307. Hic
 fundauit Collegium Pariſijs, quod à ſuo nomine, Collegium Mona-
 chi uocatur. *Belforeſtius loco citato.*

ANNOTATIO:

¶ Ponitur, & alij duo Episcopi Meldenſes, vnus à *Trittemio, lib. 4. c. 191.*
 qui eſt S. Pirminius; alter à *Belforeſtio in Catalogo Episcoporum Mel-
 denſium, Sanctus uidelicet Vulfrannus*: ſed quid de Pirminio ſentimus, di-
 ximus in *Annotationibus Martyrologij noſtri ad diem tertium Nouem-
 bris. Vulfrannum* uerò ideo hic omittimus, quod ex ratione temporum co-
 gnouerimus, eundem non poſſe eſſe cum S. Vulfranno Monacho Fonta-
 nelle, & Archiepiscopo Senonenſi: ille enim obiſſe refertur anno Domi-
 ni 720. hic autem de quo agit *Belforeſtius* poſt tempora Sancti Zacha-
 riæ Papæ floruit, circa annum 760. His igitur rationibus moti, hos duos
 ex induſtria prætermiſimus.

Melodunenſes, in Gallia.

D. G V L I E L M V S, Gallus, monachus, & Abbas Sancti Germa-
 ni de Pratis in Ciuitate Pariſienſi, Episcopus renunciatus Melodu-
 nenſis, aliquot annis optimè præſuiſſe ſcribitur. *Belforeſtius in cata-
 logo Abbatum S. Germani in Coſmographia.*

Mememanenſes, ſiue Maiuma, in Lydia, ſub Archiepiscopo.

Sancti Georgij, ſiue Cappadocie.

S. C O S M A S, Italus, monachus Italus, ordinis S. Benedicti, dein-
 de Abbas monaſterij S. Sabæ iuxta Hieruſalem, & S. Ioannis Damas-
 ſceni

sceni in monastica disciplina eruditor, poeta sui temporis nulli secundus, ob eximiam doctrinam, & uitæ pietatem, Episcopus creatus, super gregem sibi commissum inuigilans, sanctitate, & miraculorum gloria floruit, anno Domini 700. & quod excurrit. Obiit die 14. mensis Octobris. *Vita S. Io. Damasceni apud Surium Tomo 3.* Composuit quosdam hymnos græcos, & alia nonnulla, quæ in Italia afferuntur MS.

Mentefani, qui nunc Giennenses, in Portugallia, sub Vlixponensi Archiepiscopo.

D. MARTINVS, Hispanus, monachus, & Abbas in Hispania, deinde Episcopus Mentefæ, creatus anno Domini 658. præfuit annis multis.

D. Suniulfus, Hispanus, monachus, & Abbas in Hispania, Episcopus electus, in locum, ut arbitror, Martini, anno 688. ecclesiam suam aliquot annis gubernauit. *De his duobus Gonzalus argotes de nobilitate Andalusie lib. 1. cap. 13.*

Mersburgenses, in Thuringia, sub Magdeburgensi Archiepiscopo.

1 D. BOSO, Bavarus, monachus monasterii Sancti Emerani Ratisponæ; nobilitate generis, honestate morum, & scripturarum scientia clarus, Episcopus creatus, in omnibus operibus suis dignum se Episcopatu ostendit. Floruit sub Ottone. 1. Imperatore, obiit que anno Domini 969. *Trittemius lib. 4. cap. 213.*

D. Dithmarus, monachus monasterii S. Ioannis Magdeburgensis, Episcopus creatus anno Domini 1008. præfuit annis 10. mensibus 7. diebus 7. Obiit anno 1019.

Metenses, in Lotharingia, sub Treuirensi Archiepiscopo.

29 S. ARNULPHVS, Austrasiæ Mosellanicæ Dux, Ducatu, Vxo re, ac liberis pro Christi amore relictis monachus Litinensis factus anno 623. & deinde Eremiticæ uitæ cultor, postmodum episcopus creatus in omni sanctitate populum sibi commissum annis 15. gubernauit: amore tamen solitudinis iterum inflammatus, Episcopatum deserens, anno 638. Eremum repetiit, in qua miraculis clarus obiit anno Domini 641. die decimoquinto calendas Augusti. *F. Petrus Cratopolus de episcopis Germaniæ; & alij.*

32 S. Clodulphus aliàs Godulphus, S. Arnulphi Ducis Austrasiæ, Episcopi Metensis, & monachi filius, dux & ipse Austrasiæ post patrem, necnon eius exemplo monachus: Tertio loco post patrem creatus est Metensis Episcopus circa annū Domini 661. Qua in potestate cum fuisset annis 11. ad ecclesiam Treuirensis transit, & miraculis

Y raculis

raculis coruscus migravit anno 673. die octavo Iunii: ut auctor est Franciscus de Rosieres Stemmatu Lotharingie, to. 3. Historia capitali. 49.

S. Bruno, monachus, & Eremita in Gallia, Episcopus agnoscitur Metensis à Belforestio, sed à Demochare omittitur.

40 D. Drogo, Caroli Magni Imperatoris filius Nothus, monachus Luxouiensis, uir in agendis negotiis strenuus, & sacratum literarum non mediocriter eruditus, creatus est Episcopus, ut rectissime annotat Belforestius anno Domini 823. fratre suo Ludouico Imper. Pio adhuc superstiti, qui eius opera in maximis, & arduis rebus sepius usus est (non autem, ut malè refert Demochares, anno 841. Imperatore Pio iam defuncto) præfuit ecclesiæ suæ annis plus minus 32. & cum magno suorum dolore, obiit anno Christi 855. Metis sepultus. *Belforestius Annalium Franciæ lib. 2. cap. 30. & in Cosmographia sua: et Trittemius lib. 4. cap. 22 51.*

41 D. Aduentitius, seu Aduentius, Gallus, monachus & Abbas Metensis, deinde Drogone mortuo 41. Metensis Episcopus, creatus anno 855. præfuit laudabiliter annis 17. Interfuit Concilio Moguntino, à Rabano Archiepiscopo anno Domini 848. contra Godscalcum hæreticum celebrato, cum adhuc esset Abbas, ut auctor est Trittemius in Chronico Hirsaugiæ; Obiit anno 872. *Tritt. in chron. Hirsaugiæ: et F. Laurentius Surius in Tom. 3. conc. post finem conc. Moguntini.*

44 D. Diegerus, siue Vigerus, Germanus, monachus S. Aurelij Hirsaugiæ, & Abbas monasterii S. Georgii in Nigra sylua, creatus est Episcopus anno Domini 921. præfuit laudabiliter annis 10. & cum posteris ingenii sui nonnulla monumenta reliquisset, obiit anno 936. *Trittemius lib. 4. cap. 259.*

Mimatenses, in Aquitania, sub Bituricensi Archiepiscopo.

D. G V L I E L M V S de Conacho, monachus S. Florentii de Sane-murio, Decretorum Doctor, ob singularem eruditionem Episcopus Mimatensis creatus, succedente tempore, cum eius doctrina Gregorio XI. nota facta fuisset, ab eodem Auinione in purpuratorum numerum relatus est anno 1371. *Belforestius in Cosmographia sua.*

Mindenses, in Germania, sub Coloniensi Archiepiscopo.

10 S. Helinuardus, Monachus cuiusdã Monasterij, Ordinis S. Benedicti, vir singularis pietatis, & religionis, anno Domini 952. Episcopus electus, sexennio post ipsis ferijs Diui Valentini, die 17. calæ. Ianuarij (ut arbitror) anno 958. cum morte uitam commutauit. *Crantzius metrop. lib. 3. cap. 32.*

24 D. Henricus, Saxo, Monachus Bursfeldensis Monasterij, & Ab-

bas S. Mauritij de Insula iuxta ciuitatem Mindensem, & postmodū eiusdem ciuitatis Episcopus creatus anno Domini 1144. præfuit annis 12. Obijtque anno Christi 1156. sepultus in Bursfelde Monasterio patrum suorum, ut postulauerat: ut ubi initia sacræ religionis fecerat, ibi inter Patres suos expectaret nouissimam tubam, ad iudiciū euocaturā uniuersos. *Tritt. li. 4. c. 236. Crantzius metr. li. 6. c. 42. 49.* D. Vyllebrandus, sive Vvillebrandus de Hallermundt, Monachus, & Abbas S. Viti Corbeiēsis Saxonica, uir religione & natu primarius, Episcopalis muneris honore ditatus, Episcopatus iura, quæ uerbo non potuit, gladio materiali per se, & p̄ amicos, defendit; eaq; de causa Ecclesiasticis uiris factus est amicabile, & secularibus bonis Ecclesiæ inhiantibus formidabilis. Floruit anno Domini, ni fallor, 1430. uel circa. *Trittemius libro 4. cap. 254. Crantzius in metrop. lib. 11. cap. 42.*

Misnenses, in Thuringia, olim sub Magdeburgensi Archiepiscopo: nunc uerò exempti.

Y D. B. V. R. C. H. A. R. D. V. S., Monachus Ordinis S. Benedicti, & deinde suis meritis sic exigentibus, primus Misnensis Episcopus, aliquot annis sedem suam laudabiliter tenuit, & non sine sanctitatis opinione, ab hac luce subtractus est. *Petrus Cratepolius de Episcopis Germ. in dictione, Hugonis Ciuitzensis Episcopi.*

S. Gerungus, Germanus, Monachus, & Abbas Monasterij Putzauuigensis, uotiuo totius cleri consensu Misnensis ecclesiæ consecratus Antistes, inter alia gesta æterna memoria digna, reliquias S. Donati, cū preciosis eorū thecis attulit ecclesiæ, & alia complura, multosq; libros pro ecclesiæ ornamento, & studentiu utilitate disposuit. floruit anno Domini 1000. *F. Paulus Langius in Chron. Ciuitense.*

S. Benno, Germanus, Monachus, & Abbas S. Michaelis Hildeshemēsis, & S. Vuigeri Abbatis discipulus, uir insignis pietatis, & admirandæ doctrinæ, cuius ergo factus est Misnensis Episcopus anno Domini 1076. quo in uitæ genere, quantum sibi, & alijs profuerit, eius acta testantur. Slauos ad paganisum relapsos, sua prædicatione ad gremium reduxit Ecclesiæ, & quadraginta annis insigniter in uinea Domini laborauit. migravit a sæculo anno a Christo nato 1116. ætatis suæ 96. decimosexto calendas Iulij. Et in numerum Sanctorum relatus est, una cum S. Antonino, Ordinis Prædicatorij, & Archiepiscopo Florentino, ab Adriano Papa VI. Romæ anno 1523. pri die calendas Iunij, in die Sanctissime Trinitatis. *Hieronimus Emser in uita sua, Tomo 7. Suriy apud Mosandrum.*

Y 2 Monaste-

Monasterienses, in Germania, sub Coloniensi Archiepiscopo.

1 S. LVDGERVS, Frisius, Monachus primum S. Saluatoris Traiecti, deinde Casinensis, post Beneuentanus, postremo ad prædicandum inter gentes Euangelium, primus Monasteriensis Episcopus, Caroli Magni Fraciæ Regis fauore, anno 789. creatus, viginti totos annos in disseminatione uerbi Dei consumpsit, Saxonibusque ad fidem conuersis, Apostolus eorum appellari meruit. Obiit sanctitate coruscus anno Domini 809. die septimo cal. Aprilis. *Trittemius, libr. 4. c. 187. Crantzius metrop. lib. 1. c. 5. & in Saxonia, lib. 2. c. 14. & 16. & alij.* Scripsit non contemnendæ lectionis opuscula, uidelicet,

De eleuatione, canonizatione, & miraculis S. Suuiberti Episcopi, lib. 1. qui est apud Surium, tom. 2. die 1. Martij.

De uita S. Gregorij Traiectensis Episcopi, lib. 1. est Ultraiecti ad S. Saluatorem MS.

13 D. Sigefridus, seu Segesfridus, Monachus Corbeie Saxonice, & Abbas S. Ioannis Magdeburgensis, uir secundum sæculi dignitatem nobilis, erat enim Comitis cuiusdam filius, Episcopus Mimigarduordenensis creatus, nobilitatem suam religione, & pietate non parum adornauit. Floruit sub S. Henrico, Imp. ann. Domini 1020. & quod amplius excurrit. *Trittemius lib. 4. cap. 252.*

Morinenses, siue Taruanenses in Belgio, sub Rhemenfi Archiepiscopo.

3 S. AVDOMARVS, Friulphi filius, Monachus Luxouienensis in Burgundia, & S. Eustasij Abbatis discipulus, fama uirtutum suarum ubique uolante factus est tertius Morinensis Episcopus anno à Christo nato 665. Fuit in officio annis plus minus 30. & sanctitatis opinione pollens ad Dominum migravit anno 695. 5. Idus Septembr. Quiescit nunc in ciuitate sui nominis in Belgio. *Trittem. lib. 4. c. 160. Demochares, Tomo 2. c. 17. & alij.*

5 S. Bainus, Monachus, & Abbas Fontanelle in Gallia, & postmodum Morinensis Episcopus quintus, uir multum deuotus, & Deo dilectus, in Episcopatu, signis & uirtutibus floruit, circa annum Domini 730. inter sanctos relatus. Obijt die 20. Iunij. *Ex uita S. Wandregisili Abbatis apud Surium, Tomo 4.*

16 S. Folquinus, Hieronymi filius, Francus, Monachus S. Bertini Sichiensis, & Episcopus Morinensis sextusdecimus, de cuius actibus gloriosis multa memoranda narrantur. Obijt anno 855. die 14. Decembris, in S. Bertino sepultus. *Ex monumentis Monast. S. Bertini.*

17 S. Hunfridus, Francus, Monachus Monasterij S. Saluatoris de Prumia in Sylua Ardëna, deinceps Abbas S. Bertini in Sichi, postremo Morinen-

Morinensis Episcopus, 17. à Normandis sede sua pulsus, pro Christi nomine exilij ærumnam aliquandiu patientissimè sustinuit. Obiit signis gloriosus anno Domini 868. uel 869. die octauo Idus Martii. *Molanus in indiculo Sanctorum Belgij: Meyerus libro secundo Annal. Flandriæ, & alij.*

23 D. Bauco, siue David, Monachus Corbeiësis, ad dignitatē Episcopalem assumptus, post aliquantos regiminis annos, obiit an. 964. *Demochares, to. 2. c. 17.*

26 D. Drogo Belga, Monachus Monasterii S. Vuinoci Bergis Flādiæ, deinde Gestellensis Pastor, postremo Episcopus Morinorū 26. creatus an. Domini 1036. præfuit laudabiliter annis plus minus 33. & scientiæ doctrina clarus quieuit in pace, anno 1079. Scripsit

De uita S. Godoleuę uirginis & martyris, lib. 1. excusam, tomo 4. Suriij die 6. Iulij.

De uita S. Osuualdi Regis Northumbriæ, lib. 1.

De eodem sermones duos: sunt in cœnobio Bergis MS.

De miraculis S. Leuuinnæ uirginis, lib. 1.

Ad primum librum uitæ S. Vuinoci Abbatis, adiunxit secundum, & tertium: qui sunt Bergis S. Vuinoci MS.

Ioannes Molanus in Annot. ad Vsuard. die 5. Augusti.

Episcopatus de litera N.

Cap. XLVIII.

Nannetenses, siue Nantes, in Britannia minori, sub Turonensi Archiepiscopo.

S. AINVS, Monachus, & Abbas cuiusdam Monasterij in Britannia minori, quod à suo nomine, Monasterium Sancti Maini nuncupatur, uir sanctissimæ cōuersationis, & Episcopus postea Nannetensis: cuius, diuino aspirante fauore & gratia, tantū ualuit apud eximium in Britannia principem nomine Iudicahelum, penetrabilior omni gladio ancipiti exhortatio, ut abiecto mundanæ celsitudinis fastu, Rex ille sese in arctam Diui Maini cœnobium intruserit. Floruit uirtutibus & signis anno Domini 560. & quod excurrit, fuitque synchronos Sancti Macclouii Episcopi. *Belforestius in Cosmog. sua, in descriptione Armoricę.*

Nemauses in Gallia, sub Narbonensi Archiepiscopo.

D. R. EMIGIVS, Monachus, & Abbas in Hispania, Episcopo Are-